

CAMILLUS

bode

Jaargang 53

Aflevering 1

Juli 2007

Uitgave van de Camillianen in Nederland

Roermond, Heinsbergerweg 174, 6045 CK, Tel. 0475-321985, Fax 0475-324784

In memoriam

Pater Jos Serrarens

Jos werd op 12 mei 1920 geboren in het dorp Lamswaarde in Zeeuws Vlaanderen. Als telg van een talrijk gezin groeide hij op tussen de dijken en polders aan de rand van de Schelde. Hij leerde daar wat doorzettingsvermogen en vechten voor de goede zaak betekent. Het Zeeuwse motto "luctor et emergo", ik worstel en kom boven, tekende zijn verdere leven. Hij ging op 11-jarige leeftijd naar het klein seminarie van de Camillianen in het Belgische Exaerde. Daar kreeg hij de voor het priesterschap noodzakelijke gymnasiumopleiding.

Op 28 september 1937 begon hij aan zijn noviciaat (een soort proefjaar voor de intreding in een orde) in het Franse Haucourt, waar hij op 29 september 1938 zijn eerste professie als Camilliaan aflegde. Zijn verdere studies op weg naar het priesterschap verliepen door het uitbreken van de tweede wereldoorlog nogal rommelig. Hij studeerde onder andere in Lyon en Roermond en was gedurende de oorlog ook nog geruime tijd uitgeschakeld door tuberculose.

Op 28 juli 1946 werd Jos in Doornik in België priester gewijd.

(lees verder op pagina 2)

Van de redactie

Aan het begin van de zomerperiode van dit jaar bieden wij u de nieuwste uitgave van de Camillusbode aan. Veel onderwerpen passeren de revue. En vooral veel nieuws, van hier en overzee. Zo houden wij u op de hoogte van het wel en wee van de Camillianen. Dat is dan ook een van de doelstellingen van de Camillusbode.

Verder wensen wij u alle goeds voor de zomermaanden, een fijne vakantie eventueel. Het ga u goed!

Namens de Camillianen,

p. Piet Denneman O.S. Cam.

Verschijnt gratis tweemaal per jaar in een oplage van 2000 exemplaren, hoewel giften voor de missie of de onkosten welkom zijn.

*Giro: 16 90 120 t.n.v.
Administratie St. Camillusbode Roermond
of: 10 63 218 t.n.v. Missiecentrale Camillianen
Roermond
ISSN nr. 0008-221*

De eerste tijd na zijn wijding assisteerde hij in diverse parochies in de omgeving van Roermond. Maar snel kwam er een andere taak in zicht. In 1947 werd hij benoemd tot directeur van het klein seminarie van de Camillianen in Roermond. Deze taak heeft hij tot 1966 vervuld. Hij was een bevlogen en enthousiast leraar en opvoeder. Hij stond midden tussen zijn jongens en was voor hen altijd bereikbaar. Groot was zijn creativiteit om steeds weer nieuwe projecten op te zetten. De orde was arm en toch zag hij kans veel dingen voor elkaar te krijgen. Model-zweefvliegtuigen, een voetbalveld, kano's enz. Het onderhoud van het seminarie, zoals schilderen en repareren, werd door de paters in de vakantie zelf gedaan. Reizen met de studenten naar Frankrijk en België gingen uiteraard per fiets. Jos was ook een voorstander van gezonde sport. Voetballen, zwemmen, gymnastiek, judo en kanoën, er was steeds voldoende beweging. In 1967 werd het klein seminarie gesloten en kon Jos zijn grote verlangens realiseren. Hij wilde naar de missie in Zuid Amerika. Op 15 december 1967 vertrok hij naar Peru om daar de Camillianen te helpen met hun werk bij de zieken en de jeugd. Hij had het zo geregeld, dat Unicef zijn reis betaalde op voorwaarde, dat hij zich bezig zou gaan houden met de straatjeugd in Lima. En zo gebeurde. Gedurende de morgen en avond trok hij op

met de jeugd en in de middag bezocht hij de zieken in het ziekenhuis.

In 1977 ging hij naar Colombia om in Barranquilla te werken met enkele andere Nederlanders. Ook daar hadden de zieken en de arme kinderen in hem een goede begeleider.

In 1987 kwam Jos terug naar Nederland. Hij ging naar Vaals om daar te werken in een bejaardenhuis en in de kapel van de Camillianen aan de Esch. Toch kon hij zijn missie niet vergeten. Hij ging daarom op 75-jarige leeftijd weer terug naar Barranquilla, maar de leeftijd telde toch meer dan hij gedacht had. Na twee jaar kwam hij voorgoed terug naar Nederland.

Hij werkte eerst in Weert en later in Kloosterzande in een verzorgingshuis. Uiteindelijk werd zijn werklust en veerkracht gebroken door de ziekte van Alzheimer en moest hij worden opgenomen in het verpleeghuis de Blaauwe Hoeve in Hulst waar hij op 18 april in het bijzijn van enkele familieleden overleed.

Na een uitvaartdienst in zijn oorspronkelijke parochiekerk in Lamswaarde werd hij op 23 april 2007 begraven tussen zijn medebroeders op het kerkhof van Roermond.

We zullen ons Jos blijven herinneren als een enthousiast, werklustig en toegewijd Camilliaan.

P. Schreur

Goede doelen

Steeds meer wordt op radio en Tv reclame gemaakt voor goede doelen. Zo kun je die in je testament gedenken etc. Ons wordt ook wel eens gevraagd of wij en dan vooral onze missies ook goedgekeurd zijn als een goed doel. Ik moet daar steeds nee op antwoorden. Niet omdat wij dat niet zouden willen, maar om als goed doel geregistreerd te worden, moet je aardig wat geld betalen. Er wordt vereist, dat je ingeschreven bent bij de Kamer van Koophandel en dat je elk jaar een officieel accountantsrapport laat opmaken. En dan zegt dat nog niets over hoe en waaraan het geld besteed wordt. Zo kan bv. gerust de helft van het geld opgaan aan administratie- en directiekosten, aan advertenties en fondswerving en dan krijg je toch het keurmerk. Omdat wij geen overhead hebben en alles door vrijwilligers gedaan wordt, gaat ook gegarandeerd 100 cent van iedere euro naar het door u bepaalde doel in de missie.

U kunt uw giften uiteraard wel van de belasting aftrekken, want voor de belasting gelden wij wel als "Goed Doel".

P. Schreur

Kasteel Schöndeln

Verbouwing kasteel klaar

Zoals wij in de vorige Camillusbode reeds gemeld hadden waren we in oktober 2006 begonnen met een grootscheepse verbouwing van ons klooster in het kasteel.

Jarenlang hadden de medebroeders op de eerste en tweede verdieping gewoond, omdat de begane grond voor andere sociale doeleinden gebruikt werd. Zo was er eerst het sanatorium gevestigd, daarna het verpleeghuis, vervolgens de sociale werkvoorziening en tenslotte het opvanghuis. In 1997 hebben we in eigen beheer de begane grond en het souterrain opgeknapt. Dat was een hele verbetering, alleen bleef het op de eerste en tweede verdieping behelpen. Op elke verdieping was slechts 1 douche en 1 toilet en zeker wanneer er gasten kwamen, was dit niet echt bevorderlijk voor de wederzijdse privacy. Ook waren de kamertjes te hokkerig, de dikke kasteelmuren niet geïsoleerd en de verwarming was nog van voor 1928. Dus reden om alles eens grondig aan te pakken. Hoewel we met weinig mensen in huis wonen hebben we veel bezoekers en ook voor de medebroeders en -zusters die buitenshuis en in de missie wonen hebben we nu een fatsoenlijke kamer aan te bieden.

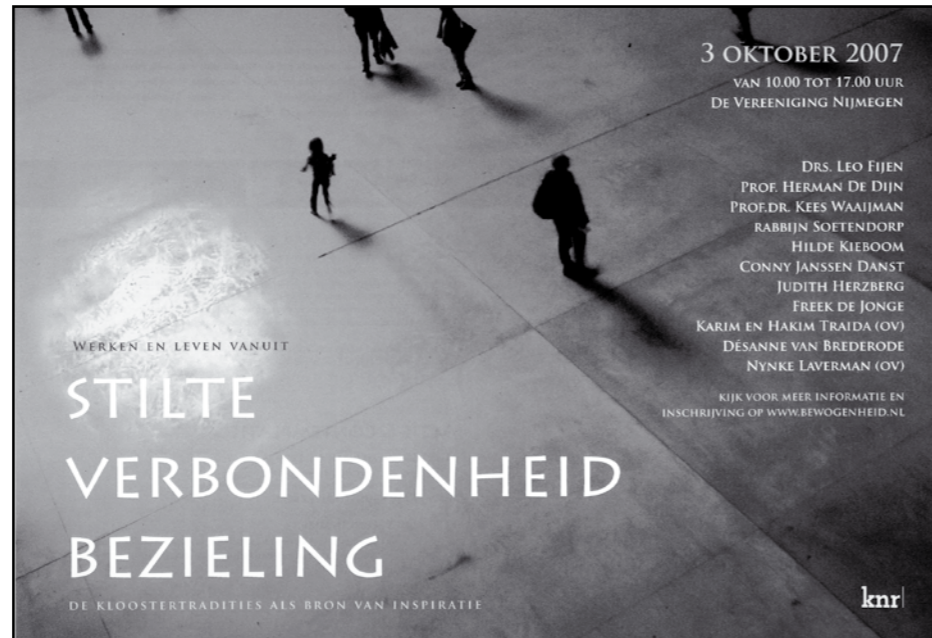
P. Schreur

De kloostertradities als bron van inspiratie

Op 3 oktober vindt er in de Vereniging in Nijmegen een conferentie plaats waarop het kloosterleven in al zijn vormen centraal staat. De Nederlandse religieuzen, verenigd in de Konferentie Nederlandse Religieuzen, organiseren deze dag samen met Zin in Werk. Het belooft een afwisselende en boeiende dag te worden wanneer we naar het programma kijken.

Het doel van deze dag is om belangstellenden kennis te laten maken met het werken en leven vanuit stilte, verbondenheid en bezieling. Het kloosterleven is zeker niet dood, het wordt minder massaal aanwezig dan 30 jaar geleden. De kloosterlingen worden steeds ouder en de groei door nieuwe intredingen is gering. Toch vinden wij als kloosterlingen, dat de inspiratie, die ontstaat door stilte, verbondenheid en bezieling, ook een betekenis heeft in de moderne wereld.

Plekken van stilte zijn in. Veel mensen bezoeken jaarlijks verschillende kloosters om daar rust en bezinning te vinden. In onze jachtige 24uurs economie, die ook ons levensritme steeds meer beheerst is het goed dat er nog dergelijke plekken zijn. De mens leeft niet van brood alleen, blijkt al uit de volle schappen bij boekhandels over spiritualiteit en esoterische stromingen. De mens is een wezen, dat steeds op zoek is naar zin. Een innerlijke

vraag die een tijdlang op de achtergrond kan raken, maar onherroepelijk van tijd tot tijd weer zijn kop opsteekt.

Het verlangen naar verbondenheid

“Naast de verbondenheid met mensen, verlangen we ook naar een verbondenheid met het mysterie van het leven. Ook hier stuiten we op een contrast, want hoe verhoud ik me als individu tot het grotere geheel? Misschien is eenzaamheid een groot woord, maar het is wel een actueel thema. Soms ervaren we een sociale eenzaamheid als we binnen onze gemeenschap geen geborgenheid ervaren. We kennen ook de fundamentele, innerlijke eenzaamheid, die hoort bij het leven”.

Het verlangen naar bezieling

“In de stilte en verbondenheid kun je je bezieling op het spoor komen. Elk mens is uniek en heeft iets waardevols aan de

wereld toe te voegen. Het leven maakt een uitnodigend gebaar om in je kracht te gaan staan en richting te geven aan je bestaan. Je roeping volgen is een waagstuk, een proces van vallen en weer oprabbelen, maar het geeft een rijk gevoel. In contrast daarmee kunnen we soms het idee hebben dat we alleen maar geven, waardoor we uitgeput raken. Hoe kunnen we blijven zoeken naar inspiratie in ons werk, zodat we niet alleen geven maar ook ontvangen? In een kloosterleven heeft men weet van de bronnen waaruit je kunt putten voor je bezieling.”

Wie komen er en treden er op

We verwachten heel veel mensen, die onder andere kunnen kijken en luisteren naar Leo Feijen, Kees Waaijman, Freek de Jonge, Judith Herzberg en vele anderen. Daarnaast is er een kloostermarkt, waar u kennis kunt maken met de verschillende kloostertradities in Nederland.

Camillianen

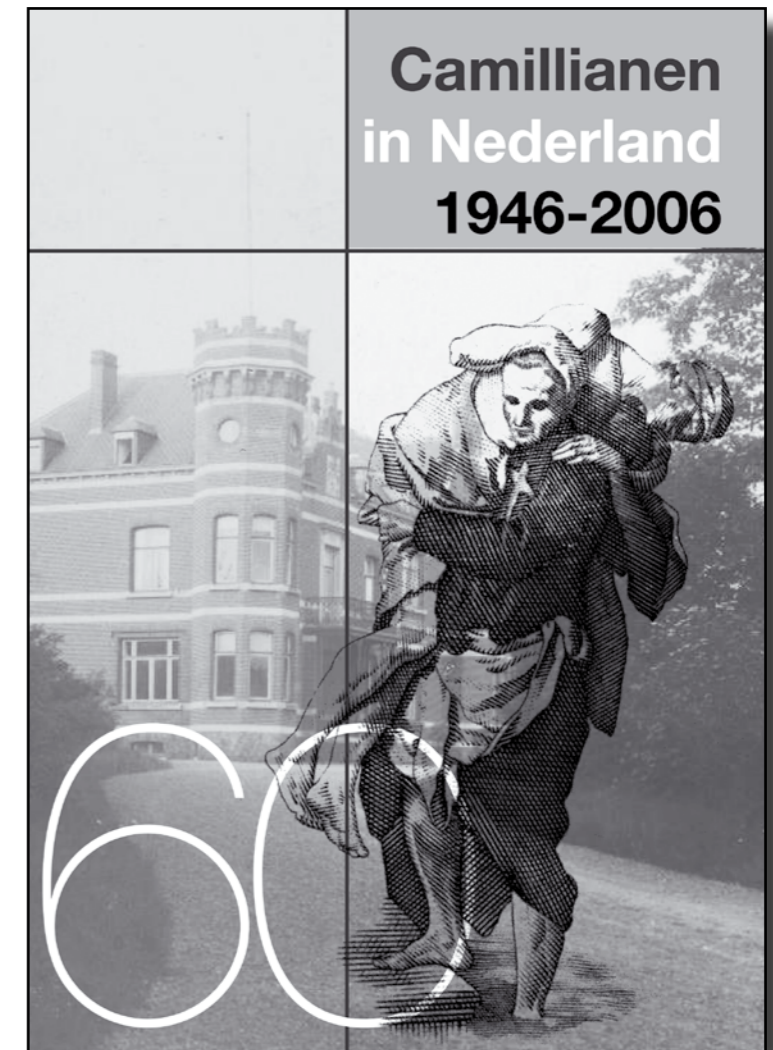
Ook wij zullen die dag aanwezig zijn om te luisteren en mee te denken, maar ook om onszelf te presenteren door middel van een tafel met materiaal om kennis te maken met de Camilliaanse manier van leven. Dus misschien tot in Nijmegen.

Paul Schreur

Uitgave ‘Camillianen in Nederland’ een succes

Het lijkt natuurlijk wat verwaand om over onze eigen uitgave te zeggen, dat het een succes was, maar daar is niets teveel mee gezegd wanneer we op de vele spontane reacties afgaan. Veel mensen vonden het fijn om eens de geschiedenis van de Camillianen in Nederland in een kort bestek beschreven te zien. Ook de presentatie met de vele foto's en de prachtige opmaak, waarvoor Kitty Egtberts tekende, kregen veel lof. Het was veel werk, maar zeer de moeite waard. We kregen twee opmerkingen van historische aard: Op blz. 10 staat onder de foto van de drie paters met de studenten, dat deze foto uit 1950 was. Dit schijnt niet te kloppen. Wie weet de foto beter te situeren? Laat het ons weten. Op blz. 35 staat onder juni 1981 dat Mien Klarenbeek naar Colombia vertrok om met het onderwijs in de wijk te gaan helpen. Mien vertrok al eerder, namelijk in september 1980.

Paul Schreur

Mijn uitdaging als Camilliaan

In een tijd waarin je meer bezig bent met afbouwen dan met toekomst, lijkt het een beetje overbodig om over het bovenstaande thema na te denken.

Ik vind, dat er nog steeds een grote uitdaging ligt voor mensen die, net als de H. Camillus, Jezus willen navolgen in dienst van de zieken en armen.

Vorige week las ik in een bericht over een fusie van instellingen binnen de gezondheidszorg, dat de nieuwe combinatie een stevige speler zou worden op de markt van de zorg.

Van dit taalgebruik word ik acuut onpasselijk. Je speelt niet met het geluk van zieke mensen en zeker niet met het leven van gekwetste mensen. Het taalgebruik doet denken aan mannen in snelle pakken, die op de beurs met miljoenen spelen, maar geen besef hebben, dat de bedrijven die ze kopen of verkopen opgebouwd zijn door mensen, die keihard gewerkt hebben en die daar nog hun dagelijkse boterham moeten verdienen. Het is te hopen, dat de mentaliteit die bij dat taalgebruik hoort geen greep krijgt op onze gezondheidszorg. Dat is een uitdaging voor de hele zorg. Verantwoord omgaan met de mensen en de middelen is juist ook binnen de zorg heel belangrijk, want de middelen en de mensen zijn beperkt. Maar een zieke of hulpbehoevende mens kun je niet vergelijken met een prijsbewuste zorgconsument,

die op de markt gaat shoppen om het beste product te vinden. Zeker met het toekomstbeeld dat het tekort aan mensen steeds nijpender wordt. Dan valt er niet veel meer te shoppen.

Op 14 juli vieren we het feest van de H. Camillus. Hij was in zijn tijd (de zestiende eeuw) bij uitstek een vechter voor het belang van zijn zieken. In die tijd kwamen alleen de armen in een ziekenhuis, want de beter gesitueerden konden zich thuiszorg veroorloven. Camillus leerde zijn mensen om de zieken te zien als echte mensen in nood en niet als verschoppelingen van de maatschappij. In de ziekenhuizen moest letterlijk en figuurlijk meer frisse lucht komen. Hij stelde onder andere regels op voor het opschudden van de strozakken en het reinigen van de mond van de patiënt. En wel zijn grootste uitdaging aan zijn medewerkers was om de zieken te benaderen zoals een moeder haar kind verzorgt.

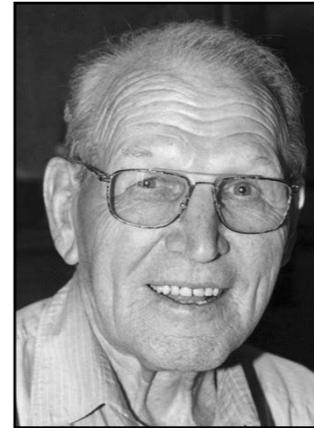
De ongecompliceerde warme zorg die Camillus in zijn tijd leerde is juist in onze tijd heel

waardevol. Welke moeder zou zich verschuilen achter regels en protocollen als het om het welzijn van haar kind gaat. In onze zorg echter zie je steeds meer mensen zich uit angst achter kwaliteitsnormeringen en protocollen verstoppen, terwijl die op zich een minimale eis zouden moeten aangeven. Regels en protocollen zijn het skelet waar het levende vlees van de zorg door gedragen zou moeten worden. Maar zonder dat bezielde vlees houd je een koud hoopje knekels over. Een ander belangrijk gegeven is het omgaan met de ziekte. Steeds meer wordt in onze maatschappij het beeld opgeroepen, dat alles maakbaar en repareerbaar is. Daarom is het vermogen om het met een zieke in zijn lijden uit te houden, zonder te vluchten voor de vaak geestelijke pijn van het niet meer kunnen, heel noodzakelijk in onze zorg. Een zieke is geen last, maar een mens in nood die op een deskundige en warm menselijke manier geholpen moet worden. Een instelling voor gezondheidszorg is geen bedrijf of een markthal, maar een plaats waar mensen op een doelmatige en bewogen manier geholpen worden om beter te worden of om een zo goed mogelijk leven te mogen leiden.

Dat is mijn uitdaging als Camilliaan, die gelukkig door heel veel mensen in de zorg gedeeld wordt.

Paul Schreur

Nieuws uit Barranquilla

Jos Serrarens herdacht.

Op 23 april vond er in de parochie van La Paz een speciale viering plaats om Jos ook in Barranquilla te herdenken. Er waren veel mensen gekomen uit La Paz, maar ook uit de andere wijken van de stad. Cyriel en Camilo (een Italiaanse Camilliaan) gingen voor en na de preek heeft Cyriel de mensen in de kerk uitgenodigd iets over Jos te zeggen. "Dat was heel roerend", schrijft Maria, "omdat er allerlei verschillende reacties kwamen. Iedereen was natuurlijk heel positief, maar er kwamen ook mensen naar voren, waarvan ik me helemaal niet gerealiseerd had, dat ze een speciale band hadden met Jos. Zo vertelde David, een jongen van een jaar of 20, dat hij heel veel steun had gehad aan Jos. Hij had geen vader, maar Jos was voor hem als een vader geweest", Jos zal lang blijven voortleven als iemand met speciale aandacht voor de kinderen, de bejaarden en de zieken van de wijk en in het ziekenhuis van Barranquilla

Maria bouwt verder.

Nu haar kindercentrum zijn vorm gevonden heeft, is Maria Poulisse met een nieuw bouwproject begonnen. Er

Bejaardenhuis.

Het bejaardenhuis in de parochie is bijna klaar en zal op 14 juli worden ingezegend. Voor het laten functioneren van het huis heeft de gemeente Barranquilla € 103.000,- toegezegd en intussen de helft al overgemaakt. Veel vrienden en bedrijven in de stad doen mee aan de ondersteuning van dit project.

komt namelijk een naaiatelier en een bakkerij, die bedoeld zijn voor gehandicapte kinderen aan het nodige onderwijs te helpen. De fundamenten worden momenteel gelegd. Onder andere door steun van de Wilde Ganzen wordt dit nieuwe project mogelijk gemaakt. In een volgende Camillusbode kunt u hier meer over lezen.

Nieuws uit Tanzania

St. Camillusparochie 25 jaar

In 1982 werd in Yombo een stadsdeel van de Tanzaniaanse hoofdstad Dar es Salaam door de Camillianen een parochie gesticht. Er werd een kerk gebouwd, een parochiezaal, een huis voor de paters en een uiteindelijk ook een polikliniek. De wijk aan de rand van de stad kreeg zo een hart. In 25 jaar is er veel bereikt.

Een dergelijk jubileum kan natuurlijk niet onopgemerkt voorbijgaan. Vandaar dat er allerlei feesten gepland zijn.

Op 7 juli vindt er een grootse trouwpartij plaats. 65 echtparen geven elkaar op die dag in de kerk hun jawoord. Dat zal dringen worden voor de families.

Op 8 juli is een grote ziekendag georganiseerd. Alle zieke mensen die normaal niet naar de kerk kunnen komen en thuis bezocht worden, kunnen op deze dag met de hulp van veel parochianen naar de kerk komen. Camille Neuray, de pastoor van de parochie, verwacht ongeveer 150 zieken te kunnen verwelkomen. Na de H. Mis krijgen de zieken een maaltijd aangeboden en een passend geschenk.

Op 14 juli is er een groot doopfeest. Tientallen kinderen worden er op die dag gedoopt. Op 15 juli vindt dan het grote Camillusfeest plaats. Daarbij zal ook de kardinaal van Dar es Salaam aanwezig zijn. Na 25 jaar dus een parochie die bruist van het leven.

Nieuw klooster

In Dar es Salaam is begonnen met de bouw van een nieuw klooster voor de groeiende groep Camillianen in Tanzania. Op deze manier kunnen de Camillianen een eigen huis hebben buiten de werkplekken, zoals de ziekenhuizen en de

parochies. De bouw vordert gestaag en in het volgende nummer van de Camillusbode hopen we u wat van de resultaten te kunnen laten zien.

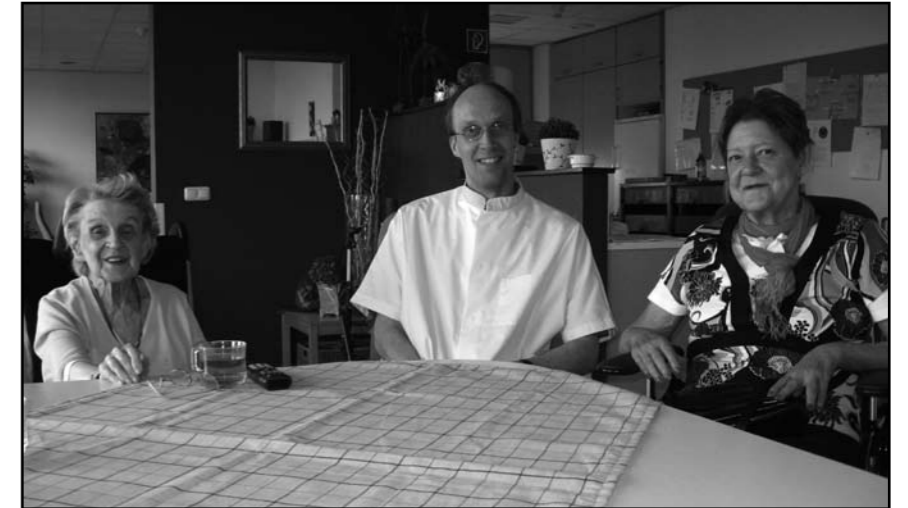
Nieuwtjes uit Nederland

Gedurende de maanden maart, april en mei hadden we een speciale gast in ons klooster.

Vincent Huizinga, een cisterciënzer monnik uit Diepenveen, logeerde bij ons terwijl hij in het verpleeghuis St. Camillus een stage liep om zijn zieke medebroeders in de abdij in de toekomst beter te kunnen helpen.

De Esch verkocht

Nadat het klooster aan de Esch jaren had leeg gestaan en te koop was aangeboden, is het op 12 april eindelijk verkocht. De verkoop had veel voeten in de aarde, maar is toch goed afgesloten. Voor de bewoners uit de buurt, die nog iedere zondag van de kloosterkapel gebruik maakten was 25 maart 2007 een droevige dag. De paters Denneman en Schreur hebben op die dag

de laatste H. Mis gevierd met de trouwe kerkgangers en andere belangstellenden. De kloosterkapel had meer dan 100 jaar dienst gedaan voor de mensen uit de buurt. Bij de verkoop van het klooster was ook de kapel begrepen, want de koper wil in de kapel een museum inrichten voor heiligenbeelden. De banken en verdere in richting van de

kapel zijn intussen opgestuurd naar Tanzania, waar ze in de nieuwe kloosterkerk in Dar es Salaam goed van pas komen. Het doet natuurlijk pijn om weer een hoofdstuk van onze geschiedenis als Camillianen in Nederland te moeten afsluiten. Tegelijkertijd kunnen we echter ook met voldoening terugkijken op een betekenisvolle aanwezigheid van ruim 100 jaar in Vaals.

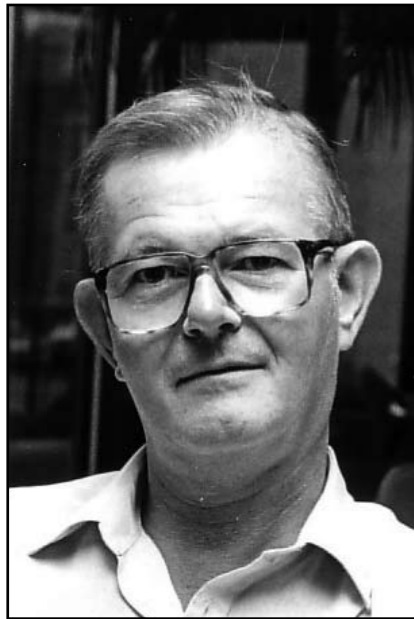

Fusie afgerond

Het samengaan van de Nederlandse en Duitse provincie van de orde heeft op 26 maart zijn beslag gekregen. Doordat de Nederlandse provincie met de Duitse was samengegaan had de groep Nederlandse Camillianen geen rechtspersoonlijkheid meer voor de Nederlandse wet. Het klooster in Roermond zou de nieuwe rechtspersoonlijkheid worden, maar in verband met de aanvraag om de overdrachtsbelasting

kwijtescholden te krijgen, duurde het tot deze dag voor alles ook voor de Nederlandse staat juridisch geregeld was.

Afscheid van het Laurentius ziekenhuis

Op 1 maart heeft pater Piet Denneman, die op 13 november 2006 65 jaar geworden was, officieel afscheid genomen van het St. Laurentius ziekenhuis. In een viering in de ziekenhuiskapel en later tijdens een receptie werd stilgestaan bij zijn werk voor de patiënten in het ziekenhuis. Hij blijft voorlopig nog liturgisch assisteren in het ziekenhuis.

Pater Jos Serrarens overleden

Op 18 april is in het verpleeghuis de Blauwe Hoeve in Hulst pater Jos Serrarens in het bijzijn van

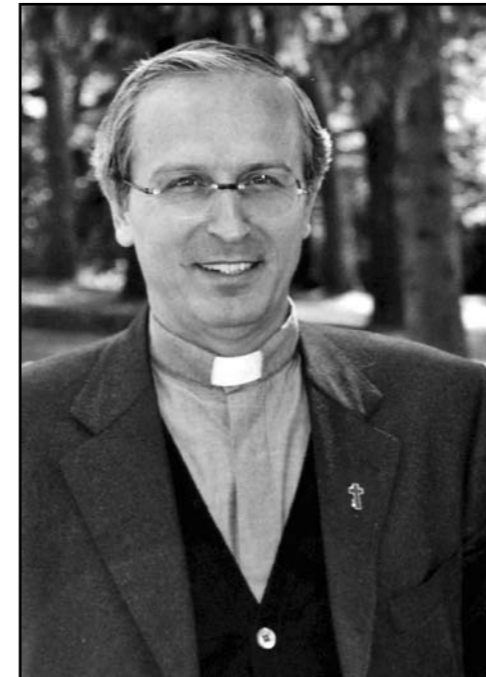
enkele familieleden overleden. De laatste maanden was de situatie van Jos snel verslechterd. Door de ziekte van Alzheimer ging hij steeds verder achteruit. Op maandag 23 april werd er in de parochiekerk van zijn geboortedorp Lamswaarde een H. Mis gevierd samen met zijn familie, enkele medebroeders, vrienden en verzorgers van Jos. De kerk van Lamswaarde heeft een grote rol gespeeld in zijn leven. Hij is daar gedoopt, heeft daar de eerste H. Communie en het vormsel ontvangen en deed er ook zijn eerste H. Mis als priester. Na de viering in Zeeland werd Jos overgebracht naar Roermond, waar hij na een viering samen met zijn medebroeders en -zuster, zijn vrienden en bekenden uit Roermond, Vaals en Weert op het kerkhof bij zijn overleden medebroeders begaven werd. Elders in dit nummer vindt u

een uitgebreid "in memoriam" van Jos.

Nieuw bestuur van de orde.

Om de zes jaar vindt er binnen de orde een grote vergadering plaats waarbij alle landen en leden van de orde vertegenwoordigd zijn door hun provinciaal oversten en door de leden gekozen afgevaardigden. In mei vond die vergadering plaats in de buurt van Rome. Op het eind van de vergadering, die als thema had 'samen op weg naar gerechtigheid en solidariteit in de gezondheidszorg' werd een nieuw algemeen bestuur gekozen. Tot algemeen overste werd pater Renato Salvatore uit Italië gekozen. Pater Jesus Maria Ruiz uit Spanje werd gekozen tot zijn plaatsvervanger. Daarnaast werden er nog drie leden voor het algemeen

Onderscheiding

In Barranquilla, Colombia, werd een onderscheiding uitgereikt aan Maria Poulissen. Zij kreeg deze uit handen van de Lions Club in Barranquilla, die net als de Camillianen een

opleiding verzorgen voor dove kinderen, als erkenning voor al het goede werk dat zij hierbij verricht.

Maria, van harte proficiat.

bestuur gekozen en wel broeder Luca Perletti uit Italië, Pater Babychan Pazhanilath uit India en pater Paolo Guarise uit Kenya. Pater Dietmar Weber werd na de verkiezing door de medebroeders herbenoemd en herkozen tot overste van de Nederlands-Duitse provincie.

Postzegels in overvloed

Onze postzegelactie voor de missie loopt geweldig. Van overal stromen de postzegels binnen, die dan weer uitgezocht en verpakt worden om te worden verkocht. De actie loopt zelfs zo goed, dat we op zoek moeten naar meer verkooppunten om de pakketjes en dozen postzegels te koop aan te bieden. Heeft iemand van onze lezers een winkel of een mogelijkheid om postzegels aan de man te brengen, laat het ons weten. Intussen blijven natuurlijk alle zegels van harte welkom.

Paul Schreur

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Mocht het adres op deze Camillusbode
onjuist zijn, wilt u deze dan aan ons
terugsturen met het verbeterde adres.
U ontvangt dan van ons
een nieuw exemplaar.

Heeft u geen interesse (meer) om de
Camillusbode te ontvangen,
wilt u deze dan ook aan ons terugsturen
met een kleine aantekening hierover.
Dan verwijderen wij uw adres
uit ons bestand.

Camillusbode
juli 2007

AFZENDER:

Camillianen
Heinsbergerweg 174
6045 CK Roermond
Holland